

АТОМНИК АУКРАЇНИ

№9 (1056) 4 березня 2021 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

8 БЕРЕЗНЯ — МІЖНАРОДНИЙ ЖІНОЧИЙ ДЕНЬ

**Дорогі наші березини,
колеги, спілчанки!**

У світле весняне свято, День 8 Березня, прийміть найщиріші вітання і побажання від усього загалу чоловіків Атомпрофспілки.

Це нагода ще раз зізнатися вам у нашій глибокій повазі, любові, подякувати за невтомну працю на благо своїх колективів, за активну профспілкову діяльність та громадську позицію. Ваша відповідальність і сумлінність, прагнення стабільності й порядку є запорукою успішного вирішення виробничо-господарських та соціально-економічних питань. Ми цінуємо це!

Нині в Атомпрофспілці України понад 21 тис. 800 енергійних, мудрих, турботливих жінок, це майже 37% від загальної кількості спілчан. Ми пишаємося вами і робимо усе можливе, щоб покращувалися умови вашої праці, підвищувалася соціальна захищеність.

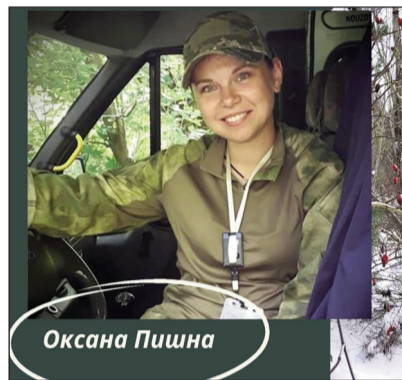
В атомно-енергетичній галузі сповна проявляється ваш талант і знання, але ви ще й дбайливо виконуєте свої сімейні обов'язки, є прикладом для дітей та онуків, яких вчите бути чесними, роботязкими, прищеплюєте їм любов до творчості та здорового способу життя, виховуєте справжніми громадянами України.

Наше жіноцтво було і залишається надійним тилом для чоловіків. І хоч би якими сильними та впевненими у собі вони були, без жіночої опіки, підтримки та благословення їм не обійтися. Особливо у напружені й складні часи сьогодення.

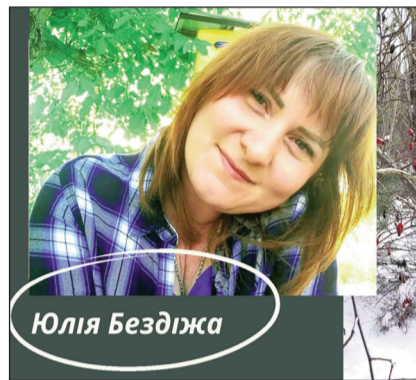
Залишайтеся завжди такими ж світлими березинями родоводу і домашнього вогнища, нехай не згасає ваша життєва енергія та краса, а все довкола вас осяєвається любов'ю. Весни в душі, натхнення та оптимізму!

Голова Атомпрофспілки України

Валерій МАТОВ

Оксана Пишна

Юлія Бездіга

Маргарита Гук

Посмішка, душа та енергія... зони відчуження

Відвідування Чорнобильської зони неможливе без офіційного супроводжуючого — це обов'язкова вимога, регламентована законним порядком.

Супроводжуюча особа відповідає за безпеку відвідування, за дотримання екскурсантами правил радіаційної безпеки, а головне — гарний супр, який володіє історично достовірною інформацією, цікаво її доносить, орієнтується на місцевості та може згуртувати навколо себе, — це 100% гарантії незабутньої подорожі та ваше бажання знов повернутися до зони відчуження.

Оксана ПИШНА. Посмішка зони відчуження

Про зону відчуження Оксана Пишна чула з раннього дитинства від своїх рідних. Її дядько після вибуху на

Чорнобильській атомній станції ліквідував наслідки аварії, був так званим партизаном (так називали військовозобов'язаних Радянської армії із лав запасу). Батько разом з іншими будував СВЯП-2 (Сховище відпрацьованого ядерного палива №2). Роками дівчина мріяла побачити таку «відомо-невідому» Чорнобильську зону. І ось її бажання здійснилося! Коли вперше потрапила на загадкову територію, то на власні очі побачила ЧАЕС, четвертий реактор...

«Коли сама бачиш місце, що змінило багато долі, відчуваєш, скільки людської тяжкої праці вкладено у порятунок світу. Емоції переповнюють, твоє світосприйняття стає іншим», — каже Оксана.

(Закінчення на 3-й стор.)

ПРОФСПІЛКА — ВІДКРИТА І РІЗНОБІЧНА ОРГАНІЗАЦІЯ

Чим живе студентська первинка

Ігор Степанюк, голова профкому студентів Київського політеху, приїхав навчатися до Києва з Житомирщини. Закінчив Видавничо-поліграфічний інститут Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут ім. Сікорського», за фахом «менеджмент видавничо-поліграфічної справи», працює в університеті у департаменті, який займається розвитком баз відпочинку. Понад рік очолює студентську первинку. До цього був чотири роки заступником голови. У листопаді 2019 року відбулося оновлення команди лідерів профспілки студентів. Але розпочався карантин, і студенти перейшли на дистанційне навчання. Як працюється в умовах карантину, який він, лідер-профспілковець студентського колективу, як студенти бачать розвиток профорганізації — про це в інтерв'ю Ігоря Степанюка газеті «Атомник України».

Усі профспілкові лідери були активістами шкільного самоврядування

— В умовах карантину студентському профкому працюється непросто. Не вистачає «живого» спілкування і «живих» заходів, і не лише профспілкових, а й наукових, культурних, спортивних, зборів, конференцій, зустрічей. Усе це повсюдно частково переходить в онлайн. Але для максимального успіху профспілкової роботи безпосередніх контактів зі студентами бракує. На жаль, є факультети, які апріорі заряджені проти профорганізації, і їм необхідно безпосередньо розказувати, що ми робимо, для чого студенту потрібна профспілка, якими є пере-

ваги членам профспілки. Дехто стає у нас активістами. Цікаво, але всі вони були у шкільному самоврядуванні, і я теж. Їх визначна риса характеру: не сидіти, не чекати, доки хтось покличе їх до дій. У принципі шкільне самоврядування — це гарна ініціатива. Щоправда, важко впроваджувати інновації у консервативному середовищі. Це середовище треба кардинально змінювати. Щоб учні, майбутні студенти, своє лідерство розвивали. Тому шкільне самоврядування дуже програє порівняно з тим, які можливості є у вищому навчальному закладі.

Багато хороших речей, якими студенти зараз користуються, існують завдяки профспілкам

— Якщо говорити про головні функції профспілки — це захист інтересів прав студентів, у цілому працівників. По суті, профспілка — це одна з небагатьох організацій, яка намагається обстоювати ці права всіма можливими способами. Сьогодні на перший план профспілкової діяльності виходять законодавчі питання. Через те, що ми знаходимося у Києві, ми, київська ланка, завжди на передовій під час організованих протестів проти урядових рішень. Ми брали активну участь в усіх акціях Федерації профспілок України — і біля Верховної Ради, і Кабінету Міністрів, біля профільного міністерства. Увесь час тримаємо руку на пульсі. Адже сьогоднішні законодавчі ініціативи Уряду, як правило, не спрямовані на захист ні студентів, ні трударів. Скоріше, навпаки. Проте, якщо з'являються позитивні урядові ініціативи, стараємося долучатися до розробки таких документів. Наприклад, під час роботи над законопроектом «Про вищу освіту» (закон прийнято у 2014 році) до робочої групи були включені члени профспілки, у тому числі наш тодішній голова профкому студентів. І багато хороших речей, якими студенти можуть зараз

користуватися, профспілковці тоді туди внесли. Цим профспілка мене особливо приваблює.

На жаль, коли ми студентам розповідаємо про щось зроблене конкретно, наприклад про недопущення прийняття якогось законопроекту, студент може не зрозуміти важливості цієї роботи. «Ну й що, а може, його і так не прийняли б». Коли у період 2014–2015 років Мінфін підготував пропозиції щодо змін до законодавчих актів у рамках підготовки проекту держбюджету на 2015 рік, згідно з якими запропонував з 1 вересня 2015 року скасувати стипендії студентам-бюджетникам (а загалом Мінфін вніс ще низку змін, згідно з якими на галузі освіти планував зеконотити близько 18 млрд грн), уже через кілька днів після оприлюднення урядової ініціативи зусиллями студентських профкомів було розгорнуто широку профспілкову кампанію, відбулася Всеукраїнська акція протесту профспілок. А пересічні студенти навіть не зрозуміли, що їхні стипендії були під загрозою. Нічого не помітили. Тому надзвичайно важливо для профспілок розвивати інформаційний напрям.

(Закінчення на 2-й стор.)

«Світ жінки» Надії Балицької

товка. Передусім — щоб виникла довіра між фотографом і моделлю. Здебільшого буває так, що для моделі досвід портретної фотографії — це початок знайомства з самою собою. У сучасному динамічному світі їй зазвичай нема коли й подумати про те, чого вона хоче сама і про що мріє.

А в процесі роботи з фотографом жінка відкривається, проявляє себе через жест, міміку, пластику тіла. «Коли вона починає «говорити», «сміятися» очима, тоді я починаю фотографувати. Витягнути емоції та випити справжній глибокий образ — саме таке завдання ставлю перед собою. І це надзвичайно цікаво», — зізнається фотохудожниця.

Фотографією Надія Балицька захоплюється з дитинства. Цю любов прищепив їй батько. До того ж у сім'ї було чимало гарних альбомів і книжок з чудовими репродукціями старих майстрів, які купувала мама. Надія могла годинами розглядати їх. Згодом бачити і відчувати прекрасне її навчили у художній школі.

На творчість її надихає саме життя, любов до музики, класичного балету. Якщо подивитися до знімків, то видно, що пози моделей деколи нагадують танцювальну пластику. А краще все ж таки побачити прекрасні образи жінок на власні очі.

Оксана ЗАГУСТА

У культурно-діловому центрі ЗАЕС відкрилася персональна фотовиставка інженера цеху теплової автоматики і вимірів Надії Балицької. Понад 30 фоторобіт на жіночу тему. Вони дуже різні, але їх об'єднує життєлюбність автора та віра в те, що життя прекрасне.

«За жінкою завжди цікаво спостерігати у повсякденності. Тому жіночий портрет — не просто зафіксований момент часу, а внутрішня робота, пошук того, що її наповнює цієї роботи. Тож я пропускаю її емоції через себе і це своє відчуття передаю через фотографію», — ділиться секретами майстерності Надія.

Однак щоб кадр був вдалим, потрібна чимала підго-

ПРОФСПІЛКОВИЙ ЛІДЕР
У ТРУДОВОМУ КОЛЕКТИВІ

Сяйво жінки-енергетика

Дуже тепло відгукується про свій жіночий колектив групи технічного контролю дільниці ремонту технічних засобів АСКТП ЦТАВ майстер Тетяна Порошина. Її співробітниця працелюбні й професійні, а молодь — прагне до знань і воліє жити повним життям. Автім, такою є Тетяна (на знімку — друга ліворуч).

Життєлюбна — саме таке враження створюється про неї через кілька хвилин спілкування. Сьогодні вона керує групою технічного контролю, а раніше працювала електро-слусаром з ремонту й обслуговування автоматики та засобів вимірювань електростанції у групі ремонту. Обидві групи разом з групою інженерної підтримки входять до дільниці РТЗ АСКТП ЦТАВ, яку очолює Сергій Коротков. І займаються перевіркою працездатності 32 типів функціональних блоків УКТЗ, важливих для безпеки АЕС, та їх підготовкою для подальшої експлуатації.

Блоки розміщуються в шафах УКТС та РС турбінного і реакторного відділень енергоблоків 1-6, БЩУ, ЕЦ. Від їх справності залежить, чи буде подано сигнал на відкриття-закриття засушки, увімкнення двигуна, підвищення температури або напруги. Такого обладнання на ЗАЕС багато. За один ППР група обслуговує від 4 до 5 тисяч блоків. На Запорізькій АЕС це обладнання використовується в різних модифікаціях. Поступово воно оновлюється, замінюється на більш надійне, багатифункціональне та компактне. Повсякденна робота з ними вимагає знань з електроніки та електротехніки, а ще зосередженості та посидючості. До речі, на цій дільниці працюють лише жінки, дуже кваліфіковані співробітниця. Працює Тетяна Порошина теж оцінено — 2016 року її було нагородже-

но Грамотою НАЕК «Енергоатом».

За освітою вона теплотехнік та інженер-електрик. Закінчила Нововоронезький технікум. Пізніше працювала й водночас навчалася в Харківському політехнічному інституті та Харківській національній академії міського господарства. Вчиться полюбляє й зараз. Із задоволенням відвідує заняття в НТЦ, відзначає високий рівень викладачів, їхні унікальні практичні знання. Проте залюбки й сама ділиться досвідом з молоддю.

А ще вона профспілковий лідер. Її секрет побудови злагодженої атмосфери в колективі такий: «Передусім потрібно йти на контакт, мати бажання зрозуміти іншого». Взагалі вважає себе щасливою людиною. Здається, вона ніби ділиться своїм внутрішнім сяйвом з іншими людьми.

Поза роботою життя Тетяни таке ж активне та різноманітне. Як представник Енергодарського клубу собаководства та власниця породистого чотирилапого друга, організовує заходи та виставки у місті.

Весна в її родині починається зі свят: 4 березня — день народження мами, 8-го — Міжнародний жіночий день, а 10-го — ювілей у самої Тетяни. Три свята не стають одним — до кожного в родині ретельно готуються, намагаються приділити кожному максимум уваги. А що може бути важливішим?!

Ірина ГОРТЕНКО

ПРОФСПІЛКА — ВІДКРИТА І РІЗНОБІЧНА ОРГАНІЗАЦІЯ

Чим живе студентська первинка

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)
Інформувати і працювати
на випередження

— Ми чудово розуміємо, що коли законопроект стає законом, тоді вже пізно з цим щось робити. Я наведу вам приклад. У нас в університеті був санаторій-профілакторій, де студенти могли за 120 гривень три тижні жити і харчуватися. У 2014-му припинили його фінансування. Сьогодні студенти приходять за путівками у профілакторій, але профілакторію вже немає. Люди не розуміють, що коли якийсь момент упустити, потім змінити ситуацію майже неможливо. Тому профспілка має діяти на випередження. Опоненти нас критикують: «Ви виходите на протести, а це поки що лише проєкт, не закон, його можуть і не прийняти». Але ми розуміємо: якщо його приймуть, назад дороги не буде.

Питання інформування, що і з якою метою профспілка робить, є надважливим для розвитку профспілкових організацій. Це стосується, можливо, всієї профспілкової діяльності: брак уваги до інформаційної роботи. До того ж з використанням, крім друкованих ЗМІ, новітніх засобів: інтернет-ресурсів, соціальних мереж. Мені дуже подобається у цьому плані Атомпрофспілка. Я за нею стежу у Фейсбуці. Багато моїх друзів енергетиків, які навчалися в університеті, нині працюють на атомних електростанціях. Я підписаний на фейсбучні сторінки атомників, особливо цікавою для мене є сторінка ППО РАЕС. Імпонує, що розповідається про проблеми, з якими стикається не лише профспілка, а й атомна галузь, висвітлюються законодавчі питання, розповідається про заходи, які проводяться, про соціальні проблеми. Люди читають і одразу розуміють, чим займається Атомпрофспілка. Вона є показовою у цьому плані, так потрібно робити й іншим профспілкам.

Ми теж стараємося підтримувати інформаційний напрям. Присутні у багатьох інтернет-ресурсах, особливо активно в Телеграм, але й в Інстаграм, Фейсбук, є і свій сайт (з 2000 року), на який щодня надходять якісь запитання, починаючи «коли буде стипендія?» і закінчуючи «мені викладач погрожував, що з цим робити?» Відповідно ми зв'язуємося, вирішуємо проблему, щоб студент залишився задоволений. Цей напрям намагаємося розвивати. Докладаємо зусиль, аби максимально донести інформацію про нашу роботу. І про права спільчач. Про переваги, які студенти можуть мати, вступаючи до профспілки. На наш сайт навіть з інших вишів надходять запитання, бо не в усіх є така комунікаційна платформа.

З негативного сальдо — на нейтральний, далі — позитив

— Якщо нині в КПІ навчається майже 19 тисяч студентів, то членів профспілки з них — тільки 4,5 тисячі. На жаль, у нашій профспілці не такий великий відсоток, як нам того хотілося б. Такі проблеми і перед іншими профспілками стоять, у нас вони більш виражені, на це є й свої причини. Зокрема, наявна велика антипрофспілкова пропаганда. Студентам, які вступають до нашого вишу, радять не писати заяву на вступ до профспілки. Це особисті образи тих, хто зараз контролює певні інформаційні ресурси, які до КПІ і не відносяться, але студенти їх читають.

Позначилося на профспілковому членстві й те, що минулого року у нас фактично не було очного навчання. Перший курс навчався лише один тиждень: у понеділок приїхали, у п'ятницю виїхали. Тому не на багатьох факультетах встигли провести постановову на профспілковий облік. До речі, теплоенергетичний факультет (готує фахівців з атомної енергетики) досить «профспілково» показовий. Коли ми вийдемо на стаціо-

нарне навчання, відповідну роботу проводитимемо й на інших факультетах. Поки що ми потихеньку з негативного сальдо переходимо на нейтральний показник. Гадаю, наступного року вже вийдемо на позитив. Треба розуміти, що студенти ставляться до профспілки апріорі з недовірою і нерозумінням. З цим ми маємо боротися і пояснювати, для чого їм це необхідно. Можливо, хтось нічим і не скористається, з матеріальних речей. Але скористається нашими законодавчими напрацюваннями. Все одно десь щось зі свого членства здобуде. Він дав внесок профспілці, але і йому це буде вигідно. Важливо донести цю інформацію.

Студентська профспілка: вигідна колаборація з викладачами

— Студентський профспілковий осередок в університеті у нас один. Колись були так звані альтернативні профспілки, зараз про них нічого не чути. Сьогодні ми увійшли до об'єднаного профкому зі співробітниками університету. Централізовано ведеться бухгалтерія, вирішуються інші питання. В цьому плані у нас вигідна колаборація з викладачами. Але у централізованій структурі профком студентів функціонує окремо, з усіма окремими повноваженнями і правами, які ми до цього мали. Насправді студентська профспілка має досить широку автономію. Немає такого, що нам усе потрібно погоджувати з викладачами. Але, звичайно, радимося у деяких робочих питаннях, і вони нам допомагають. У цілому в нас склалися стосунки взаємовигідної співпраці: щось старші колеги нам підказують, але і ми чогось їх навчаємо. Адже відомо, молодь завжди хоче рухатися вперед.

Профспілка як інноваційний хаб

— Профспілка, без сумніву, має перетворитися з організації, в якій надають грошову допомогу і пода-

рунки на Новий рік, на такий собі «інноваційний хаб» (вузол мережі, у переносному значенні — «центр діяльності»). Ми намагаємося у такий спосіб трансформуватися. Студенти до нас можуть приходити, щоб реалізувати свої ідеї. А ми допомагаємо. У нас для цього є ресурси: приміщення, матеріально-технічна база. Ми надаємо їм, щоб вони реалізували свої ініціативи. А застосовуючи ресурсний хаб допомоги, ми можемо більше показати з того, що профспілкою робиться. І таким чином студентів до членства у профспілці легше мотивувати. Бо коли студент бачить, що профспілка робить щось персонально для нього, а ще коли він бере у цьому участь сам, то починає інакше оцінювати профспілку.

Ми бачимо профспілку як інкубатор для реалізації проєктів. Наприклад, до нас приходять і кажуть: ми хочемо зробити кінопоказ, є бажання поширити цікаву інформацію. А в нас для цього все є: проєктори, звук, підключення. У нас, у цьому плані, хороші зв'язки з адміністрацією, і вони без перешкод надають приміщення, якусь локацію. У такий спосіб за нашої підтримки студенти реалізують свою ініціативу. У підсумку відбувається прекрасний захід, який профспілка допомагала організувати. Але тут важить те, що профспілка стає більш відкритою до людей.

Ми працюємо з іншими громадськими організаціями. І такий тренд я із задоволенням сьогодні спостерігаю в інших профспілках. І вважаю, що це необхідно також розвивати. Люди бачать, що профспілка — це відкрита і різнобічна організація. Зосереджуючись на основних профспілкових завданнях, коло профспілкових напрямів роботи варто розширювати, тим самим підвищувати пізнаваність профспілки як бренду, і сприйняття цього бренду має бути позитивним.

Лілія СОКОЛОВА

ЮОАЕС: СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ ПРАЦІВНИКІВ

Традиційно на високому рівні

підтримується на Южно-Українській АЕС ставлення до «людських ресурсів» і розуміння їх ролі в успішному й надійному функціонуванні підприємства

Перевірена й осмислена за багато років соціальна політика атомної станції передбачає значний вибір інструментів і методів роботи з персоналом — різноманітні соціальні пільги та гарантії, соціальні програми допомоги працівникам дають змогу залучати та утримувати найбільш цінні кадри, зміцнювати лояльне ставлення працівників до свого підприємства.

2020 року світ боровся з пандемією, тому рік видався досить нелегким для всіх, і для підрозділів Компанії «Енергоатом» зокрема. Южно-Українська АЕС — не виняток. Проте у захисті соціальних прав і гарантії працівників свого підприємства атомна станція минулого року працювала, як завжди, наполегливо.

«Надзвичайно важкий 2020 рік, безумовно, усі відчули на собі, — каже начальник відділу соціального розвитку Южно-Української АЕС Валерій Кичак. — Але життя триває, робота атомників не зупиняється ні на хвилину, їхні родини мають відповідні потреби і ці потреби ми допомагаємо задовольнити».

Минулого року у працівників Южно-Українського енергокомплексу народилося 111 дітей. Начальник відділу соціального розвитку Валерій Кичак зазначає, що протягом останніх 5 років спостерігається зменшення народжуваності. Причини називає різні: старіння колективу, а також зменшення чисельності персоналу атомної станції внаслідок кадрової оптимізації в Компанії «Енергоатом».

Хай би як там було, а 103 працівниці АЕС торік перебували у декретній відпустці по догляду за дітьми до 3-х і до 6-ти років.

Матеріальної допомогою таким жінкам у 2020 році загалом було сплачено на суму 2 млн 465 тис. грн. А разова допомога при народженні дитини становила 240 тисяч гривень.

Серед основних напрямів соціальної роботи атомної станції — одноразова допомога під час виходу на пенсію. Цією пільгою минулоріч скористалися 173 працівники на загальну суму 46 млн грн.

2020 рік відзначився ще одним рішенням Компанії «Енергоатом» і профспілкового комітету. Було запропоновано працівникам, які раніше досягли пенсійного віку, але продовжували працювати і, відповідно, втратили право на цю пільгу, оформитися на пенсію й отримати по шість окладів.

Житлове питання на АЕС завжди актуальне. У 2020-му на черзі перебувало 536 родин. На жаль, позитивних зрушень у цьому напрямі впродовж останніх років малувато. У зв'язку з кризовими явищами в «Енергоатомі» будівництво житла для атомників практично зупинилося. Фінансові труднощі Компанії позначилися і на наданні грошових позик працівникам АЕС для придбання житла на вторинному ринку. За браком коштів вдалося виділити позики на придбання лише двох квартир.

Відділу соціального розвитку Южно-Української АЕС у 2020 році вдалося працювати ще таким напрямом, як допомога молодим сім'ям в отриманні кредиту на придбання житла за державною програмою молодіжного будівництва. Це загальнодержавна програма і є квоти. Суть програми полягає в тому, що кредитні відсотки бере на себе держава, а родина повертає лише вартість житла. Теоретично все ніби добре,

а от практично потрапити до списків молодих сімей, яким погоджено такий кредит, а потім отримати фінансування, — справа не з легких. Це і збір чималої кількості документів, і реєстрація в органах місцевого самоврядування та обласній адміністрації тощо. Окремі працівники АЕС отримали кредитні кошти на придбання житла за державною програмою молодіжного будівництва.

За словами Валерія Кичака, у 2020-му за допомогою атомної станції дві родини молодих працівників Южно-Української АЕС отримали кредитні кошти на придбання житла за державною програмою молодіжного будівництва.

Одним з особливо контрольованих питань сьогодні є робота зі зверненнями, скаргами і заявами працівників АЕС до генерального директора підприємства. Раніше це були традиційні запитання, що стосувалися здебільшого оплати праці, працевлаштування, отримання позик, виробничих проблем тощо. Останнім часом, на жаль, побільшало звернень про отримання матеріальної допомоги на лікування. 2020-го їх було 45, а загалом на ці цілі спрямовано 1 млн 584 тисячі гривень.

Величезною допомогою є колективне медичне страхування. Торік застрахувалося 90,2% працівників Южно-Української АЕС. Цьогоріч відсоток тих, хто уклали договори зі страховими компаніями, становить 95,22. У 2020 році 72% від усіх застрахованих скористалися своїм правом на лікування за рахунок страхової компанії. Зокрема, 57%

отримали амбулаторно-поліклінічну медичну допомогу, 25% — пролікувались у стаціонарі, 14% — відвідали стоматологічні кабінети, 12,6% — звернулися по допомогу в медичні заклади в інших містах України і 1,5% — страхова компанія компенсувала виклик «швидкої» допомоги.

Як відомо, відділ соціального розвитку Южно-Української АЕС організовує і перевезення персоналу. Торік у цей напрям внесла свої корективи пандемія коронавірусу. Потрібно було організувати перевезення відповідно до санітарних норм, аби мінімізувати контакти і можливість зараження людей. Таким чином, було введено майже 20 нових автобусних рейсів, а пасажирів у автобусах значно поменшало. Зросло навантаження на водіїв автотранспортного господарства. Загалом же, складнощі й непорозуміння з часом владналися.

Безумовно, карантинні обмеження у проведенні культурно-спортивних та інших масових заходів позначилися і на роботі таких об'єктів соціальної інфраструктури, як спорткомплекс «Олімп», ОРК «Іскра», ПК «Енергетик», база відпочину «Дружба».

Незважаючи на карантин, ситуація по кількості відпочивальників на базі відпочинку «Дружба» (с. Рибаківка) залишилася на рівні минулих років. Понад тисячу сімей працівників Южно-Українського енергокомплексу 2020 року оздоровилося на морському узбережжі. Приблизно така само кількість відпочивальників фіксувалася і в попередні роки.

Ні для кого не секрет, що політична й економічна ситуація в країні позначаються, передусім, на соціальному розвитку будь-якого підприємства або організації. Не додає позитиву і пандемія коронавірусу. Але Компанія «Енергоатом» і Южно-Українська АЕС зокрема одним із пріоритетних напрямів своєї діяльності за будь-яких обставин вважають соціальний захист своїх працівників.

Оксана МІСЮКЕВИЧ

8 БЕРЕЗНЯ — МІЖНАРОДНИЙ ЖІНОЧИЙ ДЕНЬ

Посмішка, душа та енергія... зони відчуження

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

Спочатку вона працювала перекладачем, прийшла тимчасово, щоб спробувати свої можливості, але потім сила магніту Чорнобиля так притягнула її, що дівчина покинула постійну роботу в школі й стала супроводжувати особою ДП ЦОТІЗ. У зоні відчуження працює вже три роки. Вона — міс Посмішка зони відчуження, бо завжди усміхнена, привітна, лагідна.

У її послужному списку супровід іноземних послів, дипломатів, відомих артистів, режисерів. Історію доаварійного періоду та сучасного стану міст і сіл Чорнобильської зони відчуження вона знає настільки гарно, що вже є експертом та могла би писати книжки на ці теми. Має сотні схвальних відгуків про цікаво проведені екскурсії.

«У сучасному світі інформаційних технологій можна знайти багато спотвореної, неправильної інформації про трагедію, про сучасний стан зони відчуження. Інколи бачиш, що відвідувачі не орієнтуються в подіях, не розуміють, куди вони потрапили, бо мають хибне уявлення про ЧЗВ. Особливо молоді. І от ти кайфуєш від того, коли бачиш, що людям цікаво, що вони пропускають усе через душу, що є результатом, що вони усвідомили, що тут сталося».

Кожний супровід для Оксани — як початок нової історії. Вона зізнається, що неможливо проводити екскурсії «по накатаній», по шаблону, не можна завжди розповідати одне й те саме. Потрібно вдосконалювати свою майстерність. І до кожного з відвідувачів має бути індивідуальний підхід.

Юлія БЕЗДІЖА.

Душа зони відчуження

У Чорнобильську зону Юлію привело кохання. Її майбутній чоловік майже 20 років працював на одному з підприємств у Чорнобилі. Щоб відстань не розділяла закоханих, вирішили працювати разом.

Коли Юлія вперше потрапила до зони відчуження, то була вражена масштабною забрудненою територією.

«Коли читаєш, або дивишся фільми про історію катастрофи чи сучасний стан відчуженої території, все одно до кінця не розумієш, не відчуваєш того, що сталося, — розповідає дівчина. — А коли бачиш все сама, то приходить усвідомлення всієї історичної трагічності. Думаєш: а як би ти поведилася, якби опинилася у подібній ситуації?»

Свій перший супровід Юлія пам'ятає добре. Це була група із 43 представників обласних філій Європейського банку реконструкції та розвитку. Після «бойового хрещення» великою кількістю відвідувачів супроводжувачі уже нічого не було страшно. Дівчина не зважає на погодні умови, на вибагливих візитерів — до кожного знаходить підхід, і відвідування проходить цікаво та інформаційно наповнено. Вона розповідає про зону так, аби присутні максимально

но перейнялися подіями найбільшої техногенної катастрофи.

«Я вважаю, що передусім необхідно самій пропустити через душу інформацію, яку доносиш людям. Усе повинно звучати щиро. Багато людей, які приїжджають до зони відчуження, мають неправдиве уявлення про цю територію та її сучасний стан. Деякі вважають, що тут пустеля. Інші роблять висновки, тільки спираючись на гру «Сталкер». Дуже приємно бачити, як дивуються люди побаченому та почутому, як змінюється їх світосприйняття. Так, світосприйняття. Бувають випадки, коли відвідувачі навіть переосмислюють своє життя! Вони виїжджають із зони іншими!» — стверджує супр.

Юлія — завжди усміхнена, проста і відкрита, весела та компанійська. У групі вона створює атмосферу невимушеності, але дотримування правил радіаційної безпеки для неї — насамперед.

Звідки супроводжувача черпає енергію, адже постійна взаємодія з людьми потребує її багато?

«У мене є особливе місце сили. Це — «Дуга». Масштабність об'єкта вражає, здається, що він неоссяжний. Антени просто фантастичні. Важко уявити, як таку конструкцію будували люди! Скільки праці в це вкладено! Водночас поруч з гігантськими антенами я почуваюся так, ніби наповнюю енергією, вони заспокоюють, надають життєвої сили», — зізнається Юлія.

Є ще одне місце, яке має для гідя особливе значення. Це Меморіал «Тим, хто врятував світ». Його присвячено ліквідаторам аварії на Чорнобильській АЕС, і не лише пожежникам, а й людям інших спеціальностей. Пам'ятник було зведено коштом пожежників до десятих роковин Чорнобильської катастрофи. Юлія навіть вірш написала, присвячений рятувальникам світу.

Загалом для Юлії робота супром — це невід'ємна частина життя. Вона щаслива, що може все гармонійно поєднувати й кайфувати від того, що робить уже впродовж трьох років.

Маргарита ГУК.

Енергія зони відчуження

Липень 2016 року став для Маргарити Гук доленосним — тоді вона вперше потрапила до зони відчуження, відвідала її з ознайомчою метою. І все, пропала людина. Всі мрії тільки про те, щоб працювати в ДП ЦОТІЗ супром.

«Коли побачила вперше Чорнобиль, атомну станцію та Прип'ять, почула історію про те, що відбувалося та відбувається тут, не стримувалася — плакала, так мене зачепило. Все пропустила через себе, особливо у Прип'яті та Чорнобилі. Там найбільше відчувалося те, як застиг час — і водночас він іде вперед. Ось такий незрозумілий сюр...», — пригадує свої перші враження від перебування Маргарита.

Додому майбутній супр, а тоді ще вчителька, їхала з багатьма світлинами, зробленими у зоні відчуження, і новою метою. Дівчина пригадує, як після відвідування

Чорнобильської зони підготувала урок, присвячений катастрофі 1986 року, але доносила події до дітей уже як людина, котра на власні очі бачила місця, де все сталося. І діти сприйняли все, навіть слюзи були.

Маргарита поставила собі за мету — працювати в зоні відчуження. Для цього написала резюме і почала пошук вакансій на підприємствах ЧЗВ. Її наполегливість було винагороджено — влітку 2019 року вона стала супроводжувачою особою ДП ЦОТІЗ. І хоч стаж роботи в зоні відчуження у Маргарити Гук невеликий, але завдяки енергійності та неймовірній допитливості, вона має гарні знання з історії створення зони відчуження та багато наочності, яку використовує під час супроводу. Всі її екскурсії проходять на одному диханні, кожній локації вона приділяє багато уваги. Має змогу згуртувати навколо себе відвідувачів і створювати дружню атмосферу. День, проведений з Марго, минає легко та цікаво, але:

«Я намагаюся донести до відвідувачів, що зона відчуження — то не Діснейленд і не парк розваг, що це місце, яке виникло внаслідок трагічних подій. Їхати сюди потрібно не тому, що зараз це модно — тільки за крутими фоточками із зони, а для того, щоб, побачивши все це, переосмислити своє життя та ставлення до нього. Ми маємо цінувати те, що в нас є, цінувати й любити рідних, які поруч. І перебування у Чорнобильській зоні якнайкраще підходить для перерозподілу життєвих цінностей», — стверджує Маргарита.

Зона відчуження стала для неї не просто місцем роботи — вона стала частиною її життя!

Інфраструктура Чорнобильської зони поступово розвивається.

Наразі у зоні відчуження діє 15 наземних маршрутів покинутими містами і селами, Чорнобильською АЕС, ЗГРЛС «Дуга», веломаршрут, частиною зони можна подорожувати на всюдиходах «Sherp» та на човнах. Є навіть повітряні маршрути.

На всіх проведено радіаційно-дозиметричний контроль. За оцінками ДСП «Екоцентр», контрольні рівні можливого опромінення гарантовано не буде перевищено.

ЧЛЕНСЬКИМ ОРГАНІЗАЦІЯМ
ГЛОБАЛЬНОЇ ПРОФСПІЛКИ IndustriALL

Міжнародний женский день — 8 Марта

Дорогие сестры и братья!

Во всех регионах женщин, потерявших работу из-за кризиса, вызванного пандемией COVID-19, было больше, чем мужчин. По данным МОТ, потеря занятости среди женщин в 2020 году составила 5,0% в сравнении с 3,9% для мужчин. Во многих странах женщины несоизмеримо широко представлены в секторах, особенно сильно пострадавших от кризиса. Закрытие школ и меры по социальному дистанцированию повысили объемы неоплачиваемого труда по уходу и бремя домашних забот, лежащих на плечах женщин, снижая их способность заниматься оплачиваемым трудом или сбалансировать свой труд на работе и дома, в результате чего они с большей вероятностью, чем мужчины, выпадают из рядов наемной рабочей силы во время кризиса.

Благодаря существующим элементам гендерного неравенства в обществе и в экономике, женщинам будет труднее, чем мужчинам, быстро восстановиться после кризиса. Риск долгосрочной неустойчивой занятости и отстраненности от рынка труда для женщин по-настоящему велик, и именно поэтому МОТ призывает к осуществлению целенаправленных и специально разработанных мер для их поддержки.

Для преодоления регрессивного воздействия пандемии COVID-19 на работающих женщин необходимы неотложные профсоюзные действия. В период, когда глобальная пандемия продолжает угрожать жизни трудящихся и их средствам к существованию, давайте продемонстрируем нашу решимость и далее бороться за гендерное равенство, мобилизовавшись 8 Марта, чтобы призвать к такому послекризисному восстановлению, которое не оставит женщин еще дальше «за бортом».

В своем политическом заявлении по COVID-19 «Единство и борьба за справедливое и лучшее будущее», принятое Исполнительным комитетом в июне 2020 года, IndustriALL требует, чтобы в контексте пандемии решались вопросы гендерного равенства. Исполком также одобрил резолюцию, призывающую все членские организации IndustriALL провести акции в поддержку своих членов, бросив вызов домашнему насилию и добиваясь, чтобы работодатели принимали меры для смягчения последствий домашнего насилия в мире труда.

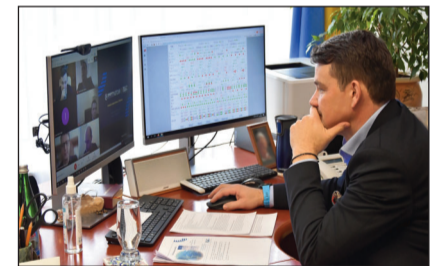
В этом году IndustriALL отмечает Международный женский день, делая упор на борьбу с гендерным неравенством и выросшим в результате кризиса в здравоохранении и экономике гендерным насилием.

Мы говорим «хватит» социально-экономической дискриминации, которая препятствует тому, чтобы к работникам-женщинам относились так же, как к работникам-мужчинам. Пора положить конец гендерному насилию.

Катастрофический рост насилия в отношении женщин во время пандемии говорит нам о том, насколько важно добиться ратификации и применения Конвенции МОТ № 190 (Конвенция об искоренении насилия и домогательств в сфере труда. — Ред.).

**С солидарным приветом
Генеральный Секретарь**

Вальтер Санчес

взаємовідносин, плани та перспективи співпраці. Зокрема, Павло Павлишин розповів про роботу енергоблоків Рівненської АЕС, її роль в енергогенерації країни та колективний портрет; окреслив, за якими спеціальностями та в яких напрямках діяльності підприємство потребує кадрового наповнення; партнерські взаємовідносини між РАЕС та Рівненським університетом, а також подальші кроки до поглиблення цієї співпраці. Павло Яремович загострив увагу на питанні якості вищої освіти в Україні. Спікери відповіли на низку запитань від слухачів онлайн-дискусії щодо пошуку на спеціалістів в атомній енергетиці, методично-навчальної бази університету для підготовки галузевих фахівців, проходження виробничої практики та про різні профорієнтаційні проекти на АЕС, значущість співпраці ЗВО та АЕС для західних регіонів тощо.

У підсумку генеральний директор РАЕС Павло Павлишин зауважив, що адміністрація та колектив електростанції налаштовані на серйозну співпрацю і висловлюють переконання, що лише спільними зусиллями енергетиків та освітян у атомній галузі буде майбутнє та розвиток.

Юлія КУЛАЄВА

КАДРИ ДЛЯ АЕС

Атомники та освітяни об'єднують зусилля

На Хмельницькій АЕС розглядають можливість співпраці з Національним університетом водного господарства та природокористування (НУВГП), який готує молодих спеціалістів для атомної енергетики за декількома енергетичними спеціальностями.

Нещодавно делегація НУВГП відвідала Хмельницьку АЕС для ознайомлення з виробництвом та налагодження прямих контактів.

За словами завідувача кафедри автоматизації, електротехнічних та комп'ютерно-інтегрованих технологій, доктора технічних наук, професора Володимира Древецького, університет увійшов до переліку вишів, які готують спеціалістів для «Енергоатома». «Ми зацікавлені у співпраці з двох причин. Насамперед атомна електростанція цікавить як високотехнологічне підприємство, що має автоматизацію та різні електротехнічні системи високого рівня. Нам важлива співпраця з ХАЕС як роботодавцем, адже від зворотного зв'язку залежить і рівень підготовки спеціалістів, і укомплектованість кадрами необхідних професій», — зауважив керівник делегації.

Це вже не перша зустріч атомників з викладацьким складом вишу. На базі НУВГП проходила нарада за участю представників Хмельницької та Рівненської АЕС, на якій були обговорені питання щодо корегування навчальних планів залежно від потреб виробництва.

Є на перспективу й залучення фахівців Хмельницької АЕС до навчального процесу в НУВГП, щоб максимально наблизити теоретичні знання до специфіки професії, практичного досвіду, набутого протягом десятиліть.

За словами заступника генерального директора з персоналу Богдана Шмигельського, керівництво НУВГП підтвердило готовність змінювати навчальні програми та адаптувати їх під вимоги, пов'язані з виробничими процесами ХАЕС.

Викладацький склад вишу ознайомили з технологічними процесами виробництва електроенергії, продемонстрували роботу повномасштабного тренажера блочного щита управління, змодельовані одну із позаштатних ситуацій на енергоблоці.

Існування профспілкового руху в Україні — це ознака рівня цивілізованості держави

ВЕЧІР ПАМ'ЯТІ ЛЮДИНИ ЕПОХИ

Уперше нагороджені премією імені Володимира Коровкіна

У Палаці культури РАЕС відбувся вечір пам'яті «Людина епохи — Володимир Коровкін» з нагоди дня народження людини-легенди вітчизняної атомної галузі.

25 лютого цього року свій 91-й день народження міг би відзначити перший директор Рівненської АЕС, лідер, науковець, наставник, особистість з активною життєвою позицією — людина епохи Володимир Олександрович Коровкін. Віддати шану пам'яті визначному атомнику цього дня прийшли рідні, друзі, колеги, керівництво РАЕС та міста-супутника. Під час вечора пам'яті на сцені ПК РАЕС з душевлювання Володимира Олександровича на фоні відеотрансляції архівних фотографій та роликів, доповнених чутливими нотами талановитих інструменталістів міста. Завершили спогади про видатну людину хвилиною мовчання.

З метою вшанування пам'яті Володимира Коровкіна цього року адміністрацією РАЕС запроваджена щорічна іменита Премія, яка є засобом морального і матеріального заохочення рівненських енергетиків до активної участі в процесі підвищення ефективності безпечного функціонування АЕС, здійснення творчого підходу у вирішенні виробничих питань, новаторських ідей щодо удосконалення обладнання, впровадження сучасних технологій, форм і методів роботи. Вручення перших премій працівникам Рівненської АЕС здійснив генеральний директор підприємства Павло Павлишин.

«Згадуючи 90-річний ювілей Володимира Олександровича, все, що ми обговорювали того дня, стосувалося виробництва, розвитку Рівненської АЕС та галузі. До останнього дня він думав про колектив, про людей, про атомну енергетику, якій присвятив життя. На електростанції та в міс-

ті — все навколо нагадує його руку, його хист, його працю. Переконалий, кожен з нас пам'ятатиме спільні моменти, роботу й досягнення, створені разом з цією видатною людиною. Тож започаткування Премії Володимира Коровкіна є своєрідною даниною його почесному імені та пам'яті», — наголосив Павло Павлишин.

За високоєфективну та результативну працю, впровадження сучасних методів управління, прихильність до розвитку та популяризації атомної енергетики Премією імені Володимира Коровкіна з виплатою грошової винагороди вручено начальнику водно-радіохімічної лабораторії хімічного цеху Валентині Бережній, начальнику цеху з ремонту

загальностанційних систем енергоремонтного підрозділу Віктору Хомичу та начальнику турбінного цеху №2 Василю Шепітчаку. Кожен з номінантів цього річної Премії висловив слова вдячності за всі знання та досвід, набуті завдяки Володимиру Коровкіну.

На думку Віктора Хомича, молоде покоління має наслідувати приклад життя Володимира Коровкіна — бути порядними людьми, працюючими, відвертими й щирими, дотримуватися слова. А Василь Шепітчак підкреслив, що Володимир Олександрович був і залишається легендою атомної енергетики, еталоном життя.

Юлія КУЛАЄВА

З НАГОДИ ЮВІЛЕЮ НЕТИШИНЬСЬКОЇ КДЮСШ

Отримали відзнаки

Місто-супутник Хмельницької АЕС знає не лише енергетичним велетом, Хмельницькою АЕС, а й спортсменами, які достойно представляють місто й Україну на змаганнях національного та міжнародного рівнів.

З нагоди 35-річчя, яке відзначає Комплексна дитячо-юнацька спортивна школа (КДЮСШ), усіх, причетних до цієї події, привітав голова первинної профспілкової організації ДП НАЕК «Енергоатом» Олексій Лич. Він, зокрема, зазначив: «Важко переоцінити внесок Нетішинської КДЮСШ у здобутки, які має Україна на сьогодні в різних видах спорту. Високо підіймаючи прапор держави та «Енергоатома», спортсмени міста атомників прославляють Компанію на змаганнях найвищого рівня».

Тридцять п'ять років тому при профспілковій організації ВП ХАЕС було утворено дитячо-юнацьку спортивну школу. За мету ставився фізичний розвиток дітей, чий батьки будуть місто і ХАЕС. І мало хто міг собі уявити, що КДЮСШ стане кузницею видатних спортсменів, прославить Нетішин на Всеукраїнській та світовій арені.

«Саме завдяки професіоналізму тренерів, наполегливості юних спортсменів Нетішинська КДЮСШ змогла довести, що зовсім не

обов'язково бути мегаполісом, аби мати змогу гідно представляти свою країну на чотирьох поспіль олімпійських іграх», — зазначив Михайло Гук, голова первинної профспілкової організації ВП ХАЕС, яка опікується спортивною школою.

До спортивного світу із числа вихованців школи вже вийшло 12 заслужених майстрів спорту України, 21 майстер спорту міжнародного класу, понад 70 майстрів спорту. На офіційних змаганнях світового і європейського рівнів ними здобуто понад 200 медалей різного гатунку. Семеро вихованців спортивної школи стали учасниками чотирьох Олімпійських ігор, троє з них піднялися на почесний п'єдестал Олімпійського спортивного світу: у Пекіні-2008 — Галина Пундик і Ольга Жовнір, у Ріо-де-Жанейро-2016 — Аліна Комашук стала «срібною» призеркою у командних змаганнях.

Досягнення кожного зі спортсменів — це й заслуга тренерів, внесок у спільну перемогу яких важко переоцінити. Саме їх роботу було відзначено під час урочистого святкування 35-річчя КДЮСШ.

НОВІ РЕАЛІЇ АТОМНОЇ МЕДИЦИНИ

Повернулися до медоглядів

На Южно-Українській АЕС відновилися медичні огляди. Традиційно вони проводяться на базі оздоровчого пункту ЮУАЕС. Першопроходцями цього року стали працівники енергоремонтного підрозділу. Під час їх обстеження у приміщенні перебувають лише вони. У такий спосіб максимально мінімізують спілкування з персоналом інших цехів.

До медоглядів повернулися з огляду на зменшення нових випадків коронавірусної хвороби COVID-19, зважаючи на наявні на АЕС умови праці зі шкідливими факторами та з метою збереження здоров'я атомників. Керівник відділу охорони здоров'я ЮУАЕС наголосив, що рівень здоров'я стане вищим. Для цього підприємством придбано новий офтальмоскоп та кольпоскоп з відеосистемою.

Що стосується фахівців, то відтепер у складі оздоровчого пункту працюють двоє колишніх цехових лікарів Інна Горюшина та Юлія Куртова. По півставці відведено для гінеколога та отоларинголога.

Щодо оглядів вузькими спеціалістами, то їхня робота оплачується відповідно до договору з комунальним підприємством «Южно-Українська міська багатопрофільна лікарня».

Лікарі оздоровчого пункту прийматимуть атомників не лише під час медоглядів, вони також здійснюватимуть обстеження тих, хто

захворів безпосередньо на роботі. У їхній компетенції — оформлення усіх довідок, у тому числі до профілакторію, санаторно-курортних карт.

А от про цехову службу доведеться забути. Опікуватися здоров'ям атомників будуть лікарі сімейної медицини. Віднині атомники на рівні з іншими мешканцями мають звертатися до «сімейників». Такими є реалії часу, кажуть фахівці. Нині в Южноукраїнському центрі первинної медико-санітарної допомоги працюють 27 сімейних лікарів. Дев'ятеро з них — педіатри, решта — лікують дорослих. Серед них і колишні цехові терапевти. Усі працівники ЮУАЕС, а це майже сім тисяч, мали підписати декларацію. Тому під час медичного огляду запровадили анкетування. Його мета — загострити увагу працівників атомної електростанції на важливості медичних декларацій. Як показують результати опитування, дехто з атомників ще й досі залишається без угоди. Хтось просто забув, з яким лікарем її укладав. У будь-якому випадку нині варто згадати все. Бо у НКП «Южноукраїнський міський центр первинної медико-санітарної допомоги» кажуть, що таким пацієнтам буде відмовлено у прийомі, бо декларації — це єдине джерело фінансування закладу. Без цього лікарі не працюватимуть. Це як страховий поліс, який оплачує держава.

КАДРИ ДЛЯ АЕС

Виробнича практика на ЗАЕС

Майбутні енергетики — студенти третього та четвертого курсів закладів вищої освіти (ЗВО) та закладів професійно-технічної освіти (ЗПТО) упродовж року проходять виробничу практику в підрозділах Запорізької АЕС. Цього року практика запланована для 79 студентів ЗВО та учнів ЗПТО.

У лютому вже декілька студентів Одеського національного політехнічного та Українського державного хіміко-технологічного університетів проходили виробничу практику в підрозділах Запорізької АЕС, зокрема в Службі головного фахівця з енергетичних реакторів та енергоремонтному підрозділі.

У березні навчально-тренувальний центр ВП ЗАЕС готується прийняти на практику 12 уч-

нів Дніпрорудненського професійного ліцею. А в травні — ще 13 практикантів з цього ж закладу прийдуть на переддипломну практику.

Головною метою практики є придбання знань про майбутнє робоче місце і його роль у технологічному процесі виробництва електроенергії. Ознайомлення з методами та способами організації праці, формування професійних умінь і навичок для прийняття самостійних рішень під час роботи тощо.

Запорізька АЕС на постійній основі співпрацює із закладами вищої освіти та закладами професійно-технічної освіти з питань підготовки кваліфікованих робітників та молодих фахівців. Невід'ємною складовою процесу підготовки майбутніх кадрів є як виробнича практика, так і переддипломна.

АТОМНИЙ СПОРТ

Турнір з шахів

У спортивно-оздоровчому комплексі відбувся турнір з шахів у рамках XX спартакиади Запорізької АЕС, за перемогу в якому змагалися 11 команд.

Найбільше перемог — у збірній команди експлуатаційного підрозділу, управління соціальних програм та цеху радіаційної безпеки — ця команда й посіла перше місце. Друге — вперше за всю історію спартакиади ВП ЗАЕС — виборола збірна команда хімічного цеху, служби головного метролога та цеху електричних мереж. У команді цеху теплової автоматики та вимірювань — третє місце.

Турнір, як завжди, пройшов у дружній атмосфері. Переможці отримали медалі і грамоти.

Відсутність інформативності про зроблену профспілковою організацією справу — це відсутність самої справи!

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Поштова адреса редакції: вул. Хрещатик, 22, а/с 393 м. Київ, 01001
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Людмила ГАП'ЮК
Телефон: (044) 205-74-20
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com
http://www.atomprofspilka.info

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована
у ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»:
04073, м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14.
Тираж 5000